

Vil der være atomart fyrværkeri den 4. juli? International flyveblad

22. juni 2025 – (LaRouche-organisationen) Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, udtalte: »Da det uprovokerede angreb på Iran, først fra Israel og derefter fra USA, ikke kun ødelægger det internationale retssystem, men også har sat os på kurs mod 3. verdenskrig, opfordrer jeg alle mennesker med god vilje over hele verden til at offentliggøre og udbrede denne erklæring fra LaRouche-organisationen i USA i enhver mulig form og hjælpe os med at mobilisere en international, forenet fredsbevægelse i alle lande på kloden.«

Dit liv kan på få dage eller uger ende i en »utilsigtet atomkrig«, udløst af nedkastningen af et taktisk atomvåben over Iran, enten af et rebelsk Israel eller af USA eller af Israel med USA's samtykke.

Hvad der kommer til at ske [efter USA bombede Iran den 21. juni -red.], vil afhænge af rapporterne om, hvorvidt anlæggene er blevet ødelagt eller ej.

Her er et spørgsmål: Hvis anlæggene ikke blev ødelagt, eller hvis Iran meddeler, at det er i stand til at genopbygge dem, hvad vil der så ske? Vil anvendelsen af taktiske atomvåben være det næste skridt?

Drivkraften bag disse begivenheder ligger ikke i »Mellemøsten«. Den ligger i den globale forskydning af den økonomiske magt væk fra de fallerede transatlantiske NATO-lande i »Anglosfæren«, der er beboet af de »gyldne milliarder«, til de syv milliarder andre mennesker i verden, som BRIKS-landene er typiske eksempler på. Iran, der er medlem af BRIKS, ønsker atomkraft, ikke atomvåben. Krigspartiets hensigt er at bruge USA, der engang var en antiimperialistisk

nation, som en rambuk mod BRIKS-landene, begyndende med Iran.

Med sit angreb på Iran har USA afvist det, som landets største diplomat, præsident John Quincy Adams [1767–1848], karakteriserede som dets egentlige natur:

»(Amerika) drager ikke ud i verden for at søge monstre at tilintetgøre... Den ved udmærket, at hvis den en gang indruller sig under andre faner end sine egne... vil den indblande sig i alle interessekrige og intriger, som den ikke kan frigøre sig fra... De grundlæggende principper i dens politik vil umærkelig ændre sig fra frihed til magt... Den kan blive verdens diktator. Den vil ikke længere være hersker over sin egen ånd.«

Ved at bryde sit løfte om at holde USA ude af enhver krig er præsident Donald Trump nu faldet i kløerne på krigspartiet.

Hvis du tror, det betyder »israelerne«, tager du fejl. De er tændstikken, men hvem tænder ilden? Er det den rolle, Tony Blair, Jonathan Powell, Sir Richard Dearlove, Sir Peter Mandelson og andre fra City of London spiller i Washington lige nu?

Er vi vidne til en gentagelse af Londons rolle i starten af Irak-krigen, især ved at give George Bush hans berygtede seksten ord – »Den britiske regering har erfaret, at Saddam Hussein for nylig har forsøgt at skaffe sig betydelige mængder uran fra Afrika« – når der ikke var nogen masseødelæggelsesvåben i Irak? Er dette lignende den rolle, som det britiske forsvarsministerium gennem sit Project Alchemy har spillet i angrebene dybt inde på russisk territorium, som også truer med atomkrig?

Israel har atomvåben og termonukleare våben og har haft dem i over 60 år. Den grimme, åbne hemmelighed er grunden til, at nationer som Iran, uanset hvad man måtte mene om deres politik, har handlet, som de har. Hvis de iranske anlæg faktisk ikke blev ødelagt, er faren, at en eller anden galning

fra Pentagons indre nu vil foreslå, at »den eneste »sikre« vej frem er at bruge »taktiske« atomvåben«.

Stop og tænk over, hvad følgende rapport fra Newsweek den 20. juni faktisk betyder. »Trump-administrationen har ikke taget noget »af bordet«, herunder brugen af taktiske atomvåben, hvis den beslutter at iværksætte militære aktioner mod det iranske underjordiske atomanlæg i Fordow, rapporterede Fox News med henvisning til en embedsmand i Det Hvide Hus.« Som svar på disse rapporter sagde Kremls talsmand Dmitry Peskov det eneste ansvarlige: »Der har været mange spekulationer. Det ville være en katastrofal udvikling, men der er så mange spekulationer, at det faktisk er umuligt at kommentere dem.«

Uanset hvad man får at vide af Det Hvide Hus, Pentagon eller nogen anden, findes der ikke noget sådant som brug af et »taktisk« atomvåben. Med ordene fra Annie Jacobsen, forfatter til Nuclear War: A Scenario: »Hvis der udbryder atomkrig, slutter den ikke, før der er sket en atomholocaust. Og det sker så hurtigt. Der er ikke tid til at løbe til din hemmelige bunker.«

Hvad gør Rusland, hvis USA eller Israel affyrer den første atombombe siden Hiroshima og Nagasaki for 80 år siden? I sidste uge skrev den amerikanske ambassadør i Israel, Mike Huckabee, til præsident Trump: »Ingen præsident i min levetid har været i en position som din. Ikke siden Truman i 1945.«

Lad det være klart: Præsident Trumans nedkastning af atombomben i 1945 var ikke afgørende for at afslutte krigen. Nedkastningen af bomben på et allerede kapitulerende Japan var nødvendig for at indlede den næste verdenskrig, som var planlagt af Storbritanniens Winston Churchill en måned efter Franklin Roosevelts død i april 1945. I maj foreslog Churchill »Operation Unthinkable«, en plan om straks at atombombe Sovjetunionen med amerikansk-fremstillede bomber for at »påtvinge USA's og det Britiske Imperiums vilje«, som det hedder i selve planen.

Brug af atomvåben har altid været forkert, har aldrig været nødvendigt og er aldrig andet end et redskab for imperial magt. Vi, folket i USA, og vi, verdens befolkning, må stoppe regeringernes og fanatikernes vanvid. Nationerne i den Globale Majoritet, og især BRIKS-nationerne, som Iran er medlem af, må få deres stemmer hørt. Nationer bør ikke bringes til den konklusion, at den eneste måde at bevare og forsvare deres suverænitet på er at bygge atomvåben.

I Sydvestasien har vi brug for et konsortium af regionale lande, der samarbejder med USA, Rusland og Kina om at skabe en atomvåbenfri zone, som skal omfatte Israels tiltrædelse af IAEA [Det Internationale Atomenergiagentur] og underskrivelse af ikke-spredningstraktaten, som Iran har gjort. Et hasteprogram for fredelig anvendelse af atomkraft som energikilde, til afsaltning af vand og andre formål, må omfatte alle nationer i regionen. En ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på diplomati, ikke attentater og krig, må være resultatet af de handlinger, der træffes i de kommende timer og dage.

Den kommende periode er farligere end tiden under Cuba-krisen. Nu er det tid til at handle. Send denne besked videre. Diskuter den på alle mulige måder. Ring til Kongressen og gå hen til deres kontorer. Læs og del de Ti principper for en ny sikkerheds- og Udviklingsarkitektur, som Helga Zepp-LaRouche har foreslået.

Det er op til folket at redde sig selv og civilisationen ved at sige fra og handle. Verden har brug for at høre frie borgere sige: »Nej til attentater, regimeskift og atomkrig!« Det er på tide at ændre vores verden, før der ikke er nogen verden tilbage at ændre.